

былъ Самнитяны-ты еднаѧ, нѣ другы двѣ войска быдохъ обыклены въ Кавдинскѣ тѣ долинѣ така, что-то не было вѣзможно да ся избавятъ. Самнитскій военачальникъ Понтій принудилъ Консулы-ты да подпишатъ миръ по условія, каквы-то той искалъ, и отакъ осрамотилъ всичкѣ-тѣ Римскѣ войскѣ, като іхъ прокаралъ исподъ яремъ, отпустилъ гы; и така Римска-та войска ся избавила отъ съврьшенно истребленіе. Римскій сенатъ обаче нещалъ да пристане на условія-та, прѣложени отъ Понтія, и по това пакъ ся продлѣжи тая война, коя-то траяла докѣ заключили миръ въ 305 г.

Римляне-ти въ тыя врѣмена начињли да распости-
рать власть-тѣ си и по Етрурії и Умбрії. За то вси не-
 зависими народи по Италії, за да ся оправѣ на Римляны-
 ты, кои-то искали да покорять цѣлѣ Италії, съединили ся
 по между си въ съїзъ, въ кой-то стѫпили и Самнитяне-ти.

Слѣдѣ много крѣвопролитны боевые, Галски-ти вой-
 ници 295 г. толкова заплашили Римляны-ты, что-то легі-
 они-ти имъ начињли да бѣгать; и консулъ Децій-Мусъ
 обрѣче себе си на смерть, както и баща му, и нальѣль
 вѣзъ непріятеля. Римска-та войска, освободена отъ стра-
 ха, трѣгнѣла по военачальника си, и ако и да погињль
 Децій, и подъ прѣводителство на другъ консулъ Фа-
 бія Максима побѣдила непріятеля. Най-сѣтиѣ въ 390 л.
 Курій-Дентатъ довршиль покореніе-то на Самнитя-
 ны-ты, и цѣла Италія, освѣни градъ Тарентъ, падијла
 подъ власть на Римляны-ты. И и Тарентъ наскоро под-
 падијль подъ власть-тѣ имъ. Тарентинци-ти сами си на-
 вѣкли на главж-тѣ тмѣж бѣдѣ; зачто-то въ голѣмѣ-тѣ
 си гордость нападијли на Римляны-ты. А отакъ видѣли,
 че неможе да ся борять съ такъвъ силенъ непріятель, ка-
 къвъ-то были Римляне-ти, повыкали на помошь Епирскаго
 царя Пира. Пиръ съ 25,000 душъ, изученѣ войскѣ, и 20
 слона дошъль въ Италії, и два пѫти разбилъ Римскѣ-тѣ